

Plads var til dem der. Saa blev det foreslaaet, at de skulde staa ovenpaa Kasematterne, men heller ikke der kunde de staa, og saa vilde man flytte dem et andet Sted hen og forandre dem. Kaliberet er ogsaa blevet forandret et Par Gange; ifjor foresloges, saavidt jeg erindrer, to forskjellige Kalibre, og iaar kommer dette Forslag som et Forslag om en tredie Slags Kanoner, som ere bestemte til hverken at staa i eller ovenpaa Kasematterne og heller ikke paa Forter som de oprindelig foreslaaede, men til at staa paa et andet Slags Forter. Efter den Vaklen frem og tilbage, der saaledes netop med Hensyn til denne Bevilling paa Finantsloven har været tilstede blot i de 2—3 sidste Aar — og de Herrer kunne kontrollere dette ved at læse Slutningen af min Betænkning — kunne vi være belavede paa om et halvt Aar igjen at faae et andet Forslag, og da der nu ligger saa mange Oplysninger, hele Bunker af Oplysninger, som de ærede Medlemmer endnu slet ikke have kunnet sætte sig ind i, vil jeg under ingen Omstændigheder kunne forsvare at stemme for en saadan Bevilling, der har de politiske og finansielle Følger, som denne Bevilling vil have.

Scavenius: Som det høie Thing vil have set, er Uenigheden mellem det Mindretal, som jeg er Ordfører for, og det øvrige Udvalg paa Krigsministeriets Budget ikke saa overordentlig stor. Der er, idet jeg naturligvis undtager det store Spørgsmaal om Kanonerne, som jeg senere skal komme til, forøvrigt kun tre mindre Punkter, som jeg paa dette Budget vil fremdrage, og som jeg ganske særdeles vil anbefale det høie Thing til Bevilling. Det første er Bevillingen til 500 Remingtonkarabiner. Det er os tilstrækkelig oplyst og jeg tror ogsaa, at den ærede Ordførers Udtalelse angående dette, at den Reserverbeholdning, som saavel Rytteriet som Ingeniurerne have af disse Karabiner, er ganske urimelig ringe. Den udgjør ikke mere end 150 Stykker, hvis jeg ikke tager feil, saa at, hvad der her er forlangt, er saa beskedent som vel muligt. Udgiften er ikke mere end 22,000 Kr., saa at det forekommer mig nok, at man i saa Henseende kunde følge den høitærede Minister og ikke sige Nei paa dette Punkt. Noget meget Dignende gjælder Spørgsmaalet om den forlangte Bevilling til Forandringer af Ladninger og Opjætter ved de 12 Pds. ringede Riffelkanoner. Det har viist sig, at disse Kanoners Brugbarhed herved i høi Grad vil forøges. Beføstningen er i og for sig meget ringe, kun ca. 16,000 Kr., saa at ogsaa paa dette Punkt kan jeg ikke tro Andet, end at det høie Thing ved nærmere Overveelse dog vil finde, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at negte Bølsbet. Underledes er det jo ganske vist med det tredie Punkt, hvor Krigsministeren har forlangt 10 Stkr. 15 Ctm.

Bagladefanoner. Her er Spørgsmaal om Anskaffelse af noget Nytt, et nyt Slags Positionsskyts til Landbatterier. Vi have slet ikke saadant Skyts, og, hvorledes man saa forøvrigt tænker sig Landets Forsvarsvæsen indrettet, hoor man end tænker sig Befæstningerne anlagte, ja, selv om man ikke tænker sig, at der bør anlægges Befæstninger nogetsteds, vil saadant Positionsskyts dog være nødvendigt, naar man i alt Fald har den Tanke, at Landet overhovedet skal forsvares. Det er en første Anskaffelse af saadant Skyts, der her er forlangt, nemlig 10 Stykker, og vi maa efter vort Standpunkt meget anbefale det høie Thing her at følge Regjeringen. Jeg kommer dernæst til det Spørgsmaal, som jo nærmest har optaget Diskussionen idag, nemlig Spørgsmaalet om Bevillingen af de sex 14 Tommers Kanoner til Søforterne. Nu er der fra det Mindretals Side, som ikke vil bevilge disse Kanoner, reist det Spørgsmaal: Kunne disse Kanoner umuliggjøre et Bombardement af Kjøbenhavn, og de Herrer have stillet deres Fordring saaledes: Kan man ikke svare ubetinget bejaende herpaa, saa bør disse Kanoner ikke bevilges. Jeg tror, at vi have udtrykt os i saa Henseende paa rette Maade, naar vi i Betænkningen have fremhævet, at der vilde ved Anskaffelsen af disse Kanoner ske et væsentligt og betydeligt Skridt hen imod Løsningen af den Opgave at forhindre et Bombardement af Kjøbenhavn, men, at vi naturligvis ikke kunne være blinde for, at en fuldstændig Sikkerhed i saa Henseende ikke vil opnaas. Det, vi paastaar, er imidlertid det, at det er et urigtigt Standpunkt at stille sig paa, at man Intet skal gjøre, fordi man ikke kan opnaa Alt. Det forekommer mig, at det Mindretal, som vil negte Bevillingen, bruger følgende Argumentation: Vi ville for det Første ikke give en Bevilling til at bestykke de nuværende Søforter med disse meget store, kraftige Kanoner; thi, selv om Forterne bestykses paa denne Maade, kunne de dog ikke forhindre, at Kjøbenhavn bliver bombarderet, og for det Andet ville vi ikke bevilge nye Forter; thi nye Forter blive altfor dyre, og de binde i altfor høi Grad hele vor Forsvarskraft her omkring Kjøbenhavn. For det Tredie mene vi — det vil sige det Mindretal, som jeg omtaler — at Forsvaret hovedsagelig bør udvikles i den Retning, at vi staffe os et saa kraftigt og tidssvarende flydende Forsvar som muligt, og endelig for det Fjerde have vi dog ikke i Sindet heller at bevilge Penge til dette. Denne Grundtanke, hvis man i det Hele kan kalde dette en Tanke, understøttes af det samme ærede Mindretal ved forskellige Udenværker, om jeg saa kan sige, som findes i dets Betænkning. Der siges saaledes, at tidligere Ministres Forslag om nye Søbefæstninger udenfor Kjøbenhavn have været ledsagede af Udtalelser om, at de nuværende Sø-